

מ"ת 13029/10/20 - מדינת ישראל נגד סאלם שרחה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 13029-10-20 מדינת ישראל נ' שרחה

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סאלם שרחה
	באמצעות ב"כ עו"ד אכרם חסונה

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.

2. למשיב מיוחסות עבירות של החזקת כלי פריצה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב והפרעה לשוטרי.

3. לפי הנטען בכתב האישום, בתאריך 6.10.20 התפרץ המשיב לרכב מסוג הונדה, הכניס פלג גופו העליון לרכב, אז הבחין בו שכנו של בעל הרכב וצעק לעברו כי יזעיק משטרה ולפיכך המשיב נמלט מהמקום בעודו רוכב על אופניים חשמליים, איתם הגיע למקום.

זמן קצר לאחר מכן, ברחוב הטייסים, הבחינו שוטרים במשיב רכוב על האופניים חשמליים, משהבחין המשיב בשוטרים עלה עם אופניו על המדרכה וניסה להימלט אולם השוטרי יעקב חזן תפס את המשיב בחולצתו והמשיב נפל מאופניו. המשיב התנגד לאיזוק והשוטרי חזן נאלץ להשתמש בכוח סביר על מנת לאזקו. באותן הנסיבות נמצא המשיב מחזיק במכנסיו כלי פריצה.

4. הצדדים חלוקים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

5. המבקשת סבורה כי קיים מארג ראיתי לכאורי כנגד המשיב וזאת בהסתמך על הודעת השכן מר אברהם נאור שלום (להלן: "השכן"), שהבחין במשיב בעת הפריצה לרכב ודיווח בזמן אמת למשטרה, תיאור המשיב על ידי השכן (ראה דו"ח תמלול מוקד 100), דו"ח צפייה במצלמות אבטחה של בית עסק סמוך בהן נצפה המשיב בתיאור זהה לזה שמסר השכן ובנוסף נתפס המשיב על ידי השוטרים בסמיכות זמן ומקום בלבוש התואם לתיאור שמסר השכן. כמו כן הפנתה לזיהוי המשיב על ידי השכן במהלך גביית הודעתו, הוצג לו סרטון בו נראה המשיב רכוב על האופניים והשכן מר אברהם נאור שלום זיהה אותו בוודאות כמי שפרץ לרכב.

עמוד 1

6. ב"כ המשיב טוען כי אין די ראיות לכאורה וקיים ספק סביר בנוגע לזיהוי המשיב, וגם אם ישנן, קיים כרסום ראיתי מהותי. בעניין זה הפנה לכך שהשכן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי. הדגיש שקיים קושי להבחין בתווי פנים בסרטון מצלמות האבטחה כפי שגם החוקר מציין זאת בחקירת המשיב ולפיכך זיהוי המשיב על ידי השכן במהלך גביית העדות כאשר הוצג בפניו הסרטון אינו בעל משקל כלל.

עוד טען כי קיים פער זמנים של כ 20 דקות מרגע דיווח הפריצה ועד לתפיסת המשיב, כמו כן לטענת ב"כ המשיב, אין מדובר בלבוש ייחודי כלל וגם תיאור האופניים אינו ייחודי. בנוסף המשיב נתפס כשאינו חובש את הכובע האדום, הכובע נמצא בסמוך ולא על ראשו של המשיב ואין הכרח כי המדובר באותו אדם.

לגבי העבירה של הפרעה לשוטר טען כי השוטרים היו בלבוש אזרחי, המשיב נבהל מהם, טען כי יש לו סכסוכים עם אחרים ולא ידע שמדובר בשוטרים, נטען כי מדובר בזוטי דברים בנסיבות העניין.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בתיק החקירה והקשבתי בקשב רב לטיעוני הצדדים, אני סבור כי קמה תשתית ראיתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.

8. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראיתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (24.11.05); בש"פ 826/08 קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.08)).

9. עיקר המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת זיהוי המשיב.

10. כתב האישום רובו ככולו מבוסס על הודעותיו של השכן מר אברהם נאור שלום ובהצלבה עם דו"חות הפעולה של השוטרים (הבלשים) שתפסו את המשיב.

מהודעתו הראשונה של השכן מיום האירוע 6.10.20 בשעה 15:50, עולה כי בשעת צהריים בעודו במרפסת ביתו הבחין בבחור שנראה לו חשוד ליד רכב הונדה בצבע כסף, ידע בוודאות שאינו בעל הרכב היות ומכיר את בעל הרכב, ראה את הבחור החשוד מתעסק עם הדלת הקדמית של הרכב, הבחין שהיה בידו כלי כלשהוא, הבחין בדלת הרכב נפתחת כאשר המשיב משתחל לפני הרכב מתעסק בתא הכפפות ואז צעק לעברו והתקשר למשטרה. הבחור החשוד עולה על האופניים ורכב לכיוון מרכז אפריר (ראה שו' 19 עד 33).

בהודעה זו ציין השכן שראה את פניו של החשוד, מבטיהם הצטלבו, ויכול לזהות את החשוד (ראה הודעה ראשונה שו' 30 עד 31). עוד ציין כי האירוע התרחש בשעות היום והמרחק ביניהם מקסימום 10 מטרים (שורות 22-23).

השכן מסר תיאור מפורט של המשיב חבש כובע מצחייה אדום, גובה 1.65 נמוך, בעל מבנה גוף מלא, לבש חולצה שחורה עם כיתוב ומכנס קצר, כנראה שחור, נעל נעליים ועם גרביים. בנוסף, ציין שהיה עם אופניים חשמליים בצבע שחור עם צמיגים רחבים (ראה הודעה ראשונה שו' 22 עד 26, הודעה שנייה מיום 07.10.20 שו' 10 עד 13, ראה מזכר דו"ח תמלול שיחת מוקד, מסמך כ"ד)

11. בוצע לשכן מסדר זיהוי תמונות אולם הוא התקשה לזהות את המשיב, במהלך המסדר הצביע על שתי תמונות מספרים 1-2 והתלבט ביניהן, כאשר אחת התמונות (מספר 1) הינה של המשיב. בחקירתו הסביר את הסיבה להתלבטות "בגלל המשקל התמונה בשתיים קצת יותר קרוב מהתמונה באחת" (ראה הודעה שנייה מיום 7.10.20, וכן דו"ח מסדר זיהוי תצלומים מיום 07.10.20).

במהלך גביית הודעתו השנייה (מיום 07.10.20) - הוצג לשכן סרטון מצלמות אבטחה מבית עסק, מסר כי הוא מזהה את המשיב בוודאות "אני מזהה את הבחור הזה, זה הבחור בוודאות שראיתי, הוא הבחור שפרץ את ההונדה, מזהה אותו ואת האופניים מאה על מאה אחוז" (שורות 16-17).

12. המשיב נתפס בשעה 15:00 ברחוב הטיסים בעודו רכוב על אופניים חשמליים, ניסה להימלט מהשוטרים. לפי דו"חות השוטרים, תיאור המשיב נמצא תואם לתיאור הפורץ, נתפס לבוש שחורים, ברשות המשיב נמצא נרתיק שחור שהכיל כלי פריצה וכן נתפס כובע אדום. השוטר בוריס מציין בדו"ח הפעולה כי המשיב טען שהכובע לא שלו אולם השוטר הבחין בבירור כי המשיב חבש את הכובע (ראה דו"ח פעולה של השוטרים יעקב חזן ובוריס קדינוב וכן ראה תמונות שצולמו על ידי השוטר משה דהן ביום האירוע בשעה 16:30 (ראה מסמכים ב', ג').

13. בחקירתו הראשונה של המשיב (מיום 06.10.20) מכחיש את המיוחס לו, טוען כי נסע מאזור התעשייה הצפוני לכיוון הים, רצה לתקן את הטלפון הנייד שלו אך לא מצא חנות ולכן הלך לים לשתות ולעשן, היה לבדו כל הזמן. לשוטרים אשר תפסו אותו מסר המשיב כי הסתובב בשכונת ברנע וחיפש חברים (ראה דו"ח פעולה בוריס קדינוב, ודו"ח פעולה יעקב חזן, מסמכים י"א, י"ב). בחקירה שניה (מיום 08.10.20) שב ומכחיש המיוחס לו, גם לאחר שמוצג לו הסרטון ממצלמות האבטחה נשאר איתן בגרסתו.

14. המשיב מתפתל בגרסאותיו בנוגע לכובע האדום, בחקירתו הראשונה טען כי הכובע כלל לא שייך לו (שורות 99-115), בגרסתו השנייה מסר בתחילה "דבר ראשון יש הרבה כובעים כמו שלי ויש הרבה אופניים כמו שלי זה מותג ויש בגדים כמו שלי ואופניים כמו שלי" (שורות 74-75) ורק לאחר שמטיחים בו את גרסתו הראשונה לעניין הכובע חזר וציין - "לא שלי, הוא היה זרוק שם איפה שהפילו אותי אין סיכוי שהוא שלי כי לפני שהגעתי הוא היה שם על הרצפה" (שורות 79-80) וזאת בניגוד למפורט בדו"ח הפעולה של השוטר בוריס קדינוב.

15. לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיב ביחס לעבירת ההתפרצות המיוחסת למשיב, לצורך מעצרו עד תום ההליכים. גרסתו של השכן, כפי שנמסרה בהודעותיו, לפיה הבחין וראה את המשיב מתפרץ לרכב וזאת בבירור וממרחק קרוב מאד, לכך יש לצרף תיאור המשיב והעובדה שהמשיב נתפס בסמיכות זמנים ומקום בלבוש התואם תיאורו של השכן כשהוא רוכב על אופניים חשמליים בעלי סימנים מיוחדים כפי שנראה במצלמות ובהתאם לגרסת השכן, מהווים כל אלו ראיות לכאורה מספיקות כנגד המשיב בנוגע לעבירת ההתפרצות.

בשלב הראיות לכאורה נבחן הפוטנציאל הראייתי הלכאורי וטענות בעניין מהימנות הזיהוי הינו בהליך העיקרי ולא בשלב זה. בית המשפט נדרש לבחון קיומן של סתירות גלויות ומהותיות בחומר החקירה, המכרסמות באופן מהותי במשקל הראיות לכאורה (ראה בש"פ 5599/18 **קוצר נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 ניתן ביום 30.7.18), בשלב זה לא מצאתי כי ישנה בעייתיות בגרסת השכן, שיש בה כדי לכרסם באופן כלשהוא בעיקר גרסתו ובזיהוי המשיב על ידו כמי שמעורב באירוע. יתר על כן, השכן

הסביר בחקירתו את חוסר יכולתו לדייק בזיהוי המשיב במסגרת מסדר הזיהוי שבוצע לו, דבר המעיד לטעמי דווקא על האותנטיות של הזיהוי וחוסר רצונו להפליל דווקא את המשיב ויזכר כי אין כל היכרות קודמת בין השכן למשיב.

16. בנוגע לעבירה של החזקת כלי פריצה עולה קושי מסוים, שכן המשיב נתפס מחזיק בנרתיק שחור מתחת לבגדיו התחתונים, שהכיל אולר רב תכליתי, אשר לפי חוו"ד מומחה יכול לשמש ככלי פריצה (ראה חוו"ד איגור צודננקו מיום 07.10.20 מסמך י"ד), עם זאת, המשיב טען בחקירתו כי מחזיק באולר היות ובאמצעותו מתקן כבלים באופניים, כמו כן, טען כי החזיק בנרתיק בתחתוניו בגלל שלא היה לו מקום בכיסים (ראה הודעות המשיב מיום 6.10.20 ש' 24 עד 34 ומיום 8.10.20 ש' 140), מסר כי גם את הסיגריות החזיק באותו מקום.

בשלב זה לא ניתן להפריך את הסברו של המשיב, לפיכך מצאתי כי קיים כרסום בנוגע לראיות לכאורה ביחס לעבירת החזקת כלי פריצה.

גם בנוגע לעבירה של הפרעה לשוטר, אני סבור כי קיים כרסום במסד הראייתי לכאורי. המשיב הכחיש כי ניסה להימלט מהשוטרים, לטענתו השוטרים לא הזדהו בפניו והוא נבהל (ראה הודעת המשיב מיום 06.10.20 ש' 4 עד 7 וכן הודעה מיום 8.10.20 שורות 132-133) השוטר יעקב חזן בדו"ח פעולה לא מציין כי הזדהה כשוטר כאשר הבחין במשיב.

בשלב זה לא מצאתי כי ניתן להפריך גרסתו של המשיב, בירור סוגיה זו ייעשה ככל ויידרש לכך במסגרת התיק העיקרי, ולפיכך אני סבור כי קיים כרסום בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר.

17. עילת מעצר - עסקינן בעבירת רכוש, שאינה מקימה עילת מעצר סטטוטורית והמצויה ברף התחתון מבחינת חומרתה ונסיבותיה, שכן לא נגרם נזק לרכב ובסופו של דבר אף לא נגנב דבר מהרכב.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מגילו הצעיר של המשיב ונסיבות "העושה", לחובתו הרשעה מבית משפט לנוער בצירוף תיקים בגין של פריצה לרכב וגניבה מרכב הכולל כ- 20 תיקים, בגין כך נגזר דינו למאסר בפועל ומאסר מותנה, שהינו בר הפעלה ולא היה בכך להרתיעו ממעורבות נוספת בעבירות דומות.

אשר על כן, אני סבור כי קיימת עילת מעצר, המצריכה הטלת תנאים מגבילים שיגבילו את תנועותיו של המשיב ויכללו פיקוח אנושי צמוד על מנת למנוע פגיעה נוספת ברכוש הציבור.

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.